

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/40/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212200945
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7212200945.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu Z. K. B. B..T.Y.. so sídlom v , A., W.Š. Č.. Xproti žalovanému V. B., bytom v K., N. Y. Č.. XX, za účasti vedľajšieho účastníka D. N. Y. Y. B. S. so sídlom v W., N. R. Č.. X, o zaplatenie 592,49 eura s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Košice II zo dňa 17.10.2013 č.k. 17C 193/2012-97 takto

rozhodol:

Z r u š u j e uznesenie a vec v r a c i a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania a zároveň vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

V odôvodnení uviedol, že nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia, nakoľko usúdil, že ním uplatnené trovy právneho zastúpenia neboli účelne vynaložené na bránenie práva proti neúspešnému účastníkovi v konaní. Súd považoval trovy vedľajšieho účastníka konania za neúčelné, nadbytočné a nehospodárne, čo ho viedlo k rozhodnutiu nepriznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania spočívajúcich v náhrade trov právneho zastúpenia. Voči inštitútu vedľajšieho účastníka ako takému v jednotlivom prípade, či už sa jedná o jeho účasť v konaní alebo zastúpenia advokátom a uplatnení náhrady trov konania nemožno mať zásadne podľa názoru súdu výhrady. Tento prípad je však potrebné vnímať v kontexte ďalších stoviek konaní, do ktorých vedľajší účastník vstúpil za situácie, keď pre všetky tieto prípady (súdne konanie) je príznačné, že vedľajší účastník do nich vstúpil v krátkom časovom úseku, hromadne a to bez akejkoľvek nadväznosti na osobu žalovaného ako spotrebiteľa, kde na strane žalobcu vystupuje obmedzený okruh subjektov. Obrana žalovaných (spotrebiteľov) zo strany vedľajšieho účastníka v jednotlivých konaniach spočíva v paušálnej námietke premičania nároku žalobcu bez akejkoľvek nadväznosti na postoj žalovaného k plneniu, prípadne premičanému dlhu predstavujúceho naturálny obligačný záväzok a takisto neadresne, bez akejkoľvek špecifikácie konkrétneho prípadu, poukazuje na spotrebiteľský charakter veci spotrebou existencie neprijateľne podmienky. Toto umožňuje vedľajšiemu účastníkovi podávať totožné vyjadrenia vo veci, stovkách konaní, v pomerne krátkom časovom úseku, pričom v každom takomto konaní, keďže je zastúpený advokátom, si uplatňuje nárok z trov právneho zastúpenia. Vo všetkých prípadoch vedľajší účastník paušálne vyjadruje súhlasom s rozhodnutím vo veci, t.j. nariadenia pojednávania a pre prípad jeho nariadenia vopred ospravedlňuje svoju prípadnú neúčasť. Súd preto uzavrel, že nemôže byť účelné a hospodárne, ak za rozposielanie takýchto totožných podaní na súdy vyššie uvedených spôsobom si uplatňuje vedľajší účastník plnú náhradu trov právneho zastúpenia iba preto, že v každom takomto konaní je zastúpený advokátskou kanceláriou. Za hromadné vstupovanie do konania považuje súd činnosť vedľajšieho účastníka, keď vstúpi do konania konkretizovaného síce sp.zn. a žalovaným, ale obsah podaní vedľajšieho účastníka v tomto konaní je totožný ako v ďalších stovkách konaní, do ktorých vedľajší účastník vstúpil pod inými spisovnými značkami a na obranu ďalších žalovaných - spotrebiteľov. Práve toto je naj závažnejší dôvod pre ktorý súd prvého stupňa považoval trovy právneho zastúpenia

vedľajšieho účastníka za nadbytočné, neúčelné a ne hospodárne - obsah podaní vedľajšieho účastníka vyhotovených jeho právny m zástupcom v tomto konaní je totožný s obsahom podaní v ďalších stovkách konaní, pričom v každom z týchto konaní si vedľajší účastník v zastúpení advokátom uplatňuje náhradu trov právneho zastúpenia.

Vo vzťahu k trovám odvolacieho konania súd prvého stupňa mal za to, že vo veci odvolania mal vedľajší právo a žalobca úspech iba čiastočný. Keďže odvolací súd rozhodol tak, že napadnutý výrok súdu prvého stupňa zrušil a v rozsahu zrušenia ho vrátil na ďalšie konanie, ani žalobca ani vedľajší účastník nebol v odvolacom konaní úplne úspešný, preto súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie vedľajší účastník. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a zaviazal žalobcu nahraďiť mu trovy prvostupňového aj odvolacieho konania. V odvolaní uviedol, že do konania vstúpil 13.3.2012 a vo veci podal odpor, v ktorom vzniesol odôvodnenú námietku premlčania žalobcom uplatnenej pohľadávky. Má za to, že súd prvého stupňa svojím rozhodnutím porušil ust. § 226 O.s.p., pretože nerešpektoval záväzný právny názor odvolacieho súdu. V predmetnej právnej veci po zrušení pôvodného rozhodnutia súdu prvého stupňa nedošlo k zmene skutkového stavu na základe ďalšieho dokazovania, ani nenastali iné okolnosti, pre ktoré by sa súd prvého stupňa nemal cítiť viazaný rozhodnúť v zmysle záväzného právneho názoru odvolacieho súdu. Má za to, že súdu zjavne unikli v súvislosti posúdenia vzťahu príčiny následku. To nie on, ale žalobca ako súčasť nadnárodnej inkasnej skupiny nakupuje vo veľkom pohľadávky a následne ich uplatňuje často ako už premlčané na slovenských súdoch. Uplatňuje ich rovnakými formulárovými žaloba a zjavne sa spolieha, že neinformovaní spotrebitelia sa nebudú brániť proti premlčaniu, prípadne proti neprijateľným zmluvným podmienkam v spotrebiteľských zmluvách z ktorých je odvodzovaný nárok žalobcu. Jeho konania sú len reakciou na nedôvodnú žalobu aj v konkrétnej právnej veci sám súd prvého stupňa konštatuje, že k späťvzatiu návrhu došlo v reakcii na podanie vedľajšieho účastníka. Ak by v predmetnej právnej veci nevstúpili do konania a neuplatnili odôvodnenú námietku premlčania, žalobca by bol úspešný. Úspech pre spotrebiteľa bol teda dielom Združenia zastúpeného právny m zástupcom. Zásadu rovnosti účastníkov ktorú v konaní namietal svojím rozhodnutím, súd prvého stupňa opäť porušil. V tomto konaní súd v zrušenom platobnom rozkaze priznal žalobcovi trovy konania, pričom vôbec sa nezamýšľal na účelnosťou jeho trov, prípadne formulárovým charakterom žaloby. Jemu také isté právo súd prvého stupňa upiera a nejde pritom vôbec o akési iluzórne vyrovnanie skoré medzi žalobcom a vedľajším účastníkom. Ide o reálne kroky súdu prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách účastníkov v tomto konaní. V tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co 273/12-163, 13Co 200/2012-159 a 14Co 100/2013-104 kde uviedol, že predmetom konania je dôležité to, že dosiahli procesný úspech na strane žalovaného a trovy by sa mali posudzovať predovšetkým z procesného hľadiska. Záver neúčelnosti trov je nesprávny, keďže spotrebiteľ dosiahol plný procesný úspech. Za správne nepovažuje ani rozhodnutie súdu prvého stupňa o trovách odvolacieho konania. Keďže odvolací súd napadnutý výrok zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil na ďalšie konanie, súd prvého stupňa posúdil, že nikto nebol v odvolacom konaní úplne úspešný, preto rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Túto argumentáciu súdu prvého stupňa považuje za nesprávnu, pretože z odôvodnenia zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva celkom zreteľne, ktorý z účastníkov bol v odvolacom konaní úspešný. Odvolací súd v odôvodnení uviedol, že „dospel k záveru že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné“. Z uvedeného vyplýva, že výrok o tom, že vedľajší účastník má právo na náhradu trov odvolacieho konania je nesprávny.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania preskúmal a podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie a konanie mu predchádzajúce podľa § 212 ods. 1,3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné.

Odvolačný súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania vedľajšieho účastníka vec nesprávne právne posúdil, ak vychádzal z názoru, že trovy konania vedľajšieho účastníka spočívajúce v trovách právneho zastúpenia sú nadbytočné, neúčelné a nevhodné.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práva podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti, ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

V sporovom konaní (ako je tomu v danom prípade) sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci. Preto ak účastník v konaní mal plný úspech, prináleží mu aj náhrada účelne vynaložených trov konania. Vychádzajúc zo zásady, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník (§ 93 ods. 4) je potrebné vyvodiť záver, že ak vzniklo právo na náhradu trov konania účastníkovi, na strane ktorého vedľajší účastník vystupoval, vedľajší účastník má rovnaké právo na náhradu trov konania. Jedným z druhov trov konania je aj odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát (§ 137 O.s.p.).

Účastníci majú v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie (§ 18 O.s.p.). Účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí (§ 24 O.s.p.). Ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta. Z tohto ustanovenia je možné jednoznačne vyvodiť, že vedľajší účastník rovnako ako účastník konania má právo na zastúpenie advokátom a teda aj právo na náhradu trov konania. Právo na právnu pomoc vyplýva aj z článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

V prejednávanej veci z obsahu spisu je zrejmé, že žalovanému na strane ktorého v konaní vystupoval vedľajší účastník vzniklo právo na náhradu trov konania, lebo konanie bolo zastavené pre správanie sa žalobcu (spätvzatie žaloby z dôvodu podanej námietky premlčania), preto vzniklo právo na náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi.

Odvolačný súd preto konštatuje, že vedľajšiemu účastníkovi vznikol nárok na náhradu trov konania a vzhľadom na to, že má právo na zastúpenie advokátom, vzniklo mu právo aj na náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia.

Nemožno sa stotožniť s názorom súdu prvého stupňa, ak ten považoval trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka za nadbytočné, neúčelné a nevhodné z dôvodu, že obsah jeho podaní je totožný s obsahom podaní v ďalších stovkách konaní. Je tomu tak preto, že ak žalobca v ďalších stovkách konaní uplatnil premlčané pohľadávky a z tohto dôvodu obsahom podaní vedľajšieho účastníka je totožný obsah podaní, (vznesenie námietky premlčania), nemožno z uvedeného vyvodiť nadbytočnosť, neúčelnosť a nevhodnosť trov konania vedľajšieho účastníka spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia.

Odvolačný súd je preto toho názoru, že vedľajšiemu účastníkovi vzniklo právo na náhradu trov konania, preto pokiaľ súd prvého stupňa vychádzal z iného právneho názoru, vec nesprávne právne posúdil,

preto odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 221 ods. 1,2 O.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Po vrátení veci bude úlohou súdu prvého stupňa vychádzať z právneho názoru odvolacieho súdu spočívajúceho v tom, že vedľajšiemu účastníkovi vzniklo právo na náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia a o týchto následne rozhodne a zároveň v rozhodnutí sa vyporiada aj s námietkami vedľajšieho účastníka vo vzťahu k trovám odvolacieho konania.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách tohto odvolacieho konania (§224 ods. 3 O.s.p.).

Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.